

Ifølge direktivet kan det tillades, at varer, der opbevares i en frihavn, uden toldvæsenets mellemkomst underkastes sådanne sædvanlige behandlinger, der tjener til varernes bevarelse eller til forbedring af deres udstyr eller handelskvalitet. Rådets direktiv nr. 235 af 21. juni 1971 om harmonisering af lovgivning om de sædvanlige behandlinger, der kan foretages på toldoplæg og i frizoner, indeholder en fortegnelse over sådanne sædvanlige behandlinger. Forslagets § 102 giver finansministeren bemyndigelse til at fastsætte de nærmere regler, således at der kan bekendtgøres en fortegnelse over sædvanlige behandlinger i overensstemmelse med direktivet.

I øvrigt bestemmer frizone-direktivet, at en videregående behandling, f. eks. industriel forarbejdning, af uberigtigede varer i en frihavn kun kan ske på de betingelser, der gælder for aktiv forædling (materialtoldgodtgørelse); og at videregående behandling i frihavne af varer, der er i fri omsætning i Fællesskaberne, skal foregå under toldvæsenets kontrol, når de fremstillede varer senere skal overføres til fri omsætning i Fællesskaberne. Forslagets § 103 svarer hertil.

Varer, der er fremstillet i en frihavn af uberigtigede materialer, kan ikke indføres til Fællesskabernes andre medlemslande mod nedsat told i overgangsperioden og toldfrit efter dennes udløb. Sådanne varer kan heller ikke indføres toldfrit i de EFTA-lande, der ikke indtræder i Fællesskaberne. Forslagets § 107, stk. 1, indeholder derfor en bestemmelse om, at der kan betales told af varer, der i en frihavn anvendes til fremstilling af andre varer, når dette er nødvendigt for, at de fremstillede varer kan indføres toldfrit eller mod nedsat told i andre lande, ligesom § 107, stk. 4, indeholder en bestemmelse om, at varer, der er fremstillet i en frihavn af indenlandske eller toldberigtigede materialer, kan indføres toldfrit til den øvrige del af det danske toldområde.

Forslagets § 101 tilsigter at hindre at varer, for hvilke der er ydet toldgodtgørelse ved tilførsel til en frihavn, derfra forsendes til et andet EF-land.

Til kapitel 10.

Bestemmelserne i forslagets kapitel 10 svarer med enkelte ændringer til kapitel 10 i den gældende toldlov.

§ 109, stk. 3, har samme funktion i toldsamarbejdet inden for De europæiske Fællesskaber som bestemmelsen i den gældende toldlovs § 115, stk. 3, i EFTA-told-samarbejdet.

Ifølge Rådets forordning nr. 542 af 18. marts 1969 om fællesskabsforsendelse skal der ved visse

forsendelser mellem medlemslandene stilles en sikkerhed for told og afgifter, der påhviler varerne. Sikkerheden består i en selvskyldnerkaution fra en fysisk eller juridisk person, der er bosat eller har hjemsted og er godkendt som kautionist i den medlemsstat, hvor sikkerheden stilles. Ved forslagens § 109, stk. 6, bemyndiges finansministeren til at fastsætte de nærmere regler om denne godkendelse.

Forslagets § 112 indeholder det legale grundlag for, at Danmark kan tilslutte sig den mellem de nuværende medlemslande i De europæiske Fællesskaber i 1967 indgåede konvention om gensidig bistand mellem deres toldadministrationer. Ved indtræden i Fællesskaberne skal Danmark, ligesom de øvrige ansøgerlande, tilslutte sig konventionen, jfr. artikel 3, stk. 1, i den til tiltrædelsestraktaten knyttede akt. En foreløbig oversættelse af konventionen er optrykt i tillæg 3, side 325, til forslaget til lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber.

Ifølge konventionen skal de kontraherende stater yde hinanden bistand for at sikre en nøjagtig opkrævning af toldafgifter og andre indførsels- og udførselsafgifter og for at forhindre, efterforske og straffe overtrædelser af toldlovgivningen. Som toldlovgivning betragtes lovbestemmelser og administrative bestemmelser om indførsel, udførsel og transit såvel vedrørende toldafgifter eller andre afgifter som vedrørende forbud, restriktioner eller kontrolforanstaltninger. Bistanden består i efter anmodning at meddele oplysninger. Når den toldadministration, til hvilken der rettes en anmodning om oplysninger, ikke er i besiddelse af disse, skal den iværksætte en undersøgelse, for så vidt dette kan gøres i medfør af de lovbestemmelser og administrative bestemmelser, der gælder i dens land, om opkrævning af toldafgifter og andre indførsels- og udførselsafgifter. Der skal dog ikke gives oplysninger, der stammer fra banker og lignende institutioner. Toldadministrationerne kan nægte at give oplysninger, når disse indebærer en krænkelse af en industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed, og de er ikke forpligtet til at yde bistand, når denne vil kunne være til skade for den offentlige orden eller for andre interesser, der er væsentlige for den pågældende stat. Tjenestemænd fra en kontraherende stat kan få adgang til på en anden kontraherende stats tjenestesteder at indhente oplysninger, der fremgår af aktstykker, journaler og andre dokumenter, der findes på tjenestestederne til brug ved administrationen af toldlovgivning. Tjenestemænd, der i overensstemmelse med konventionen befinder sig på en anden stats territorium, skal nyde samme retsbeskyttelse og er undergivet samme strafansvar, som gælder for denne stats tjenestemænd.